Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-165/13

Stanislav Gross
versus
Hauptzollamt Braunschweig

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof)

Maksustamine — Direktiiv 92/12/EMÜ — Artiklid 7–9 — Aktsiisikauba üldine korraldus — Kaup, mis on ühes liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud ja mida hoitakse kaubanduslikul eesmärgil teises liikmesriigis — Nende kaupade valdaja, kes kaubad sihtkoha liikmesriigis omandas, kohustus tasuda aktsiisi — Omandamine pärast kauba toomise lõpuleviimist

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 3. juuli 2014

1. *Maksusätted — Õigusaktide ühtlustamine — Aktsiisimaks — Direktiiv 92/12 — Kõikides liikmesriikides ühesuguse aktsiisi sissenõudmine — Topeltmaksustamise vältimine*

   (Nõukogu direktiiv 92/12)

2. *Eelotsuse küsimused — Euroopa Kohtu pädevus — Asjassepuutuvate liidu õiguse aspektide kindlakstegemine*

   (ELTL artikkel 267; nõukogu direktiiv 92/12)

3. *Maksusätted — Õigusaktide ühtlustamine — Aktsiisimaks — Direktiiv 92/12 — Kaup, mis on ühes liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud ja mida hoitakse kaubanduslikul eesmärgil teises liikmesriigis — Isik, kes võtab kauba kasutamise eesmärgil vastu — Kaup, mida järgemööda hoiavad oma valduses mitmed isikud — Kõigi kaupa oma valduses hoidvate isikute kohustus tasuda aktsiisi*

   (Nõukogu direktiiv 2008/118, artikli 33 lõige 3, ning direktiiv 92/12, artikli 7 lõige 3 ja artikli 9 lõige 1)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punkt 17)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punkt 20)

3. Kui direktiivi 92/12 aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta artikli 7 lõige 3 näeb sõnaselgelt ette, et isik, kes „võtab kauba kasutamise eesmärgil vastu”, võib olla kohustatud maksma aktsiisi sellega maksustatavalt kaubalt, mis

on ühes liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud ja mida hoitakse kaubanduslikul eesmärgil teises liikmesriigis, siis tuleb seda sätet tõlgendada nii, et aktsiisi on kohustatud maksma iga isik, kes ajaomast kaupa oma valduses hoiab.

Kitsam tõlgendus, mis piirab aktsiisi maksmise kohustust kauba esmase valdajaga, oleks vastuolus direktiivi 92/12 eesmärkidega. Nimelt ei või selle direktiivi kohaselt toodete liikumine ühest liikmesriigist teise anda siseriiklikele ametiasutustele alust teha süstemaatilisi kontrolle, kuna see võib piirata kaupade vaba liikumist Euroopa Liidu siseturul. Selline tõlgendus muudaks liidu piiri ületamisel tasumisele kuuluva aktsiisi sissenõudmise ebakindlamaks.

Seda järeldust toetab ka nõukogu direktiivi 2008/118, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12, artikli 33 lõige 3, mis lihtsustab direktiivi 92/12 artikli 7 sisu, viidates üksnes isikule, „kellele kaup teises liikmesriigis tarnitakse”.

Eeltoodust tuleneb, et direktiivi 92/12 artikli 9 lõiget 1 koosmõjus sama direktiivi artikliga 7 tuleb tõlgendada nii, et see säte lubab liikmesriigil pidada aktsiisi maksmise eest vastutavaks isikuks seda isikut, kes hoiab selle liikmesriigi maksustamisterritooriumil kaubanduslikul eesmärgil oma valduses aktsiisiga maksustatavat kaupa, mis on teises liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud, isegi kui see isik ei olnud sihtkoha liikmesriigis esmane kauba valdaja.

(vt punktid 25–28 ja resolutsioon)